

כָּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נִצַּר יְהוָה וְיִתְּנֵם לְיָמֵינוּ וְיִתֵּן עֲלֵינוּ נִסֵּי וּמוֹתֵי יְהוָה כִּי חֲזָקוֹ יִיאֱמִין לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיתָלִים לַיהוָה:

זוהר תהלים

לְטָמֵא - פּוֹתְחִים לוֹ. מֵה זֶה פּוֹתְחִים לוֹ? אוֹתָם הַפּוֹתְחִים תָּמִיד. מִצּוֹתֵי חֲקוֹתֵי וְתוֹרַתִּי - אָמַר, הוֹאִיל וְלֹא חֲפַצְתִּי בָהּ, אֲשֶׁמֶר מִצּוֹתֶיהָ. מֵה זֶה תוֹרַתִּי? אֵלֶּא אֶפְלוּ הוֹרָאוֹת וּפְלֹפּוֹלִים שְׂמוּרִים לְמַעַלָּה הוּא יִדְעֵם וּפְלֹפֶל וְקִימָם. וּמֵה זֶה מִשֵּׁם רוּעָה אֲבֹן יִשְׂרָאֵל? הֲוֵי אוֹמֵר, צֶדֶק הָעֲלִיּוֹן. וּמֵהוּ הָאוֹר הַגָּדוֹל הַצֶּפֶן? וְהִינֵנו סִחָרְתָּ. וְהֵאֲבֹן שְׂדֵרָה לְמִטָּה הַיְמָנָה נִקְרָאת דָּר, וּמֵה הוּא? מִיָּדוּ לוֹ, הִינֵנו חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יְמִין: [ע"כ מההשמטות].

הַשֶּׁכֶר הָרַב טוֹב הַצֶּפֶן לְעוֹלָם הַבָּא

מֵה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאֵיהָ וְגו' (א)
 (ב): [זוהר - בראשית 9' בראשית (99 מ.ו.)]
 וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (תהלים לא) מֵה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאֵיהָ פְעֻלַּת לַחֲסוּסִים בָּהּ נִגְדַּת בְּנֵי אָדָם. בֵּא רְאֵה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֵא אָדָם בְּעוֹלָם וְהִתְקִין אוֹתוֹ לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּעִבּוּדוֹתוֹ וְלִתְקַן אֶת דְּרָכָיו כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְאוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּגְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סד) עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

מֵהוּ זֶה שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם - הָעוֹלָם הַבָּא

מֵה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאֵיהָ וְגו' (א)
 (ב): [זוהר - בראשית 9' בראשית (99 מ.ו.)]
 הַשְּׁלֵמָה מֵהַהֲשַׁמְטוֹת (סימן ט"ז) יִשָּׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מֵה זֶה שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים כָּל יוֹם הָעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא יוֹדְעִים מֵה אָמַר, הָעוֹלָם

שְׂכַתּוֹב (שם נח) וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דְּהִינֵנו נַחֲלָה גְמוּרָה שֵׁישׁ לוֹ הַחֶסֶד וְהַפַּחַד וְהָאֲמֵת וְהַשְּׁלוֹם. וּלְפִיכָךְ אָמַר (תהלים קיח) אֲבֹן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

אֲבֹן מְאֹסוּ - אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק, שֶׁבָנוּ אֶת הָעוֹלָם, הִיְתָה עֵתָה לְרֹאשׁ פְּנָה. וְלָמָּה מְאֹסוּ בָהּ, וְהֵלֵא נֶאֱמַר (בראשית כו) עָקֹב אֲשֶׁר שָׁמַע אֲבָרְהָם בְּקִלְי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצּוֹתֵי חֲקוֹתֵי וְתוֹרַתִּי? מֵה זֶה מִשְׁמַרְתִּי? אָמַרְהָ מִדַּת חֶסֶד: שְׁכַל יְמֵי הִיּוֹת אֲבָרְהָם בְּעוֹלָם לֹא הִצְרַכְתִּי אֲנִי לְעִשׂוֹת מְלֹאכְתִּי, שְׁהָרִי אֲבָרְהָם עָמַד שָׁם בְּמִקּוּמִי. וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי - בְּמִדָּה זוֹ הִיְתָה מְלֹאכְתִּי, שְׁאֲנִי מְזַכֶּה אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ, וְאֶפְלוּ נִתְחַיְבוּ אֲנִי מְזַכֶּה אוֹתָם. וְעוֹד מְשִׁיבָם וּמְכִיֵּא בְּלַבְבָם לְעִשׂוֹת רִצּוֹן אֲבִיהֶם. כָּל זֶה עָשָׂה אֲבָרְהָם, וְכַתּוּב (שם כא) וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּבָאָר שֶׁבַע. סֵדֵר לַחֲמוֹ וּמִימִיּוֹ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְהִיָּה מְזַכֶּה וּמְדַבֵּר עַל לִבָּם: לְמִי אַתֶּם עוֹבְדִים? עִבְדוּ אֶת ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ! וְהִיָּה דוֹרֵשׁ לָהֶם, עַד שֶׁהָיוּ בְּאִים וְשָׁבִים.

וּמִנֵּי לָנוּ שְׁאֵף הַחַיִּיבִים הִיָּה מְזַכֶּה? שֶׁנֶּאֱמַר (שם יח) הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאֲבָרְהָם, וְאֲבָרְהָם הָיוּ יְהִיָּה וְגוֹמֵר. אֵלֶּא אֲזַכֶּהוּ שְׂיִבְקֵשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים וַיִּזְכֶּה. וְכִי אֶפְשֶׁר לוֹמַר שֶׁלֹּא יָדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִכְלוּ לְהִנְצִל? אֵלֶּא זְכוּתוֹ הוּא אָמַר. מִכָּאן אָמְרוּ, בֵּא לְטַהֵר - מְסִיעֵין אוֹתוֹ. בֵּא